

Trpaslíci byli sice malíci, ale jejich drobná těla dokázala pojmout obrovské srdce, chrabrého ducha a výjimečně pracovitou povahu. Během dlouhých teplých měsíců se nezastavili. Stačilo ale, aby první závany chladného větru ohlásily brzký příchod podzimu, trpaslíci zavřeli vchod do svého doupatka a po vzoru některých lesních zvířat se začali chystat k zimnímu spánku.

Vklouzli do peřinek, upravili si měkké polštáře a poté si dlouze povídali o různých blbůstkách. Šuškali a chechtali se, chechtali se a šuškali: ach, byla to činnost, kterou měli ze všeho nejraději.

